

การใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาการออกเสียงท้ายคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

Using Activity-Based Learning to Develop Final Sounds for Secondary Level

อภิสิทธิ์ ชันชาลี¹ อัมราภรณ์ หนูยอด² ปณิสันท์ กิตติชัยเดชนันต์³

E-mail: wikolenny1233@gmail.com

โทรศัพท์: 06-3939-7109

บทคัดย่อ

การออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการสื่อสาร ถ้าหากออกเสียงท้ายคำไม่ถูกต้องอาจจะทำให้เกิดการเข้าใจผิดและมีปัญหาในการสื่อสาร ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงท้ายคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ระหว่างหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 39 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง วิจัยนี้เป็นวิจัยแบบทดลองเบื้องต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำ จำนวน 1 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย(x) ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานคิดเป็นร้อยละ 84.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การออกเสียงท้ายคำ กิจกรรมเป็นฐาน

Abstract

Final sound of English words is important in communication. If the final sound is pronounced incorrectly, it may cause misunderstandings and have problems communicating. The objective of this research is to compare the final sound skills for secondary level during after school using Activity-based learning with a score of 80 percent. The participants in this research were secondary level from large high school in Northeast in Thailand, 1st semester, academic year, totaling 39 students by purposive selection. This is a pre-experimental design. The tools used in this research are 6 lesson plans and one set of final sound test. Data analysis was conducted using the average (x) and percentage.

The results of the research found that the students had 84.62% ability in pronouncing the end of words after learning using activity-based activities, which was higher than the specified criteria.

Keywords: Final sound, Activity-based learning

¹ อภิสิทธิ์ ชันชาลี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อัมราภรณ์ หนูยอด สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ ตำแหน่งนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หน่วยงานสังกัดโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

เป็นที่ทราบกันดีว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาที่เป็นสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ และมากไปกว่านั้นภาษาอังกฤษยังส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา และด้านการประกอบอาชีพ ดังนั้นการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ จึงมีความสำคัญโดยเฉพาะทักษะด้านการพูดเนื่องจากเป็นทักษะที่เป็นส่วนสำคัญในการสื่อสาร ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่างๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเนื่องจากถ้าหากออกเสียงผิดก็อาจเป็นสาเหตุของการเข้าใจไม่ตรงกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง กล่าวคือ การออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ย่อมมีความสำคัญในการพูดและฟังเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) หรือผู้ที่พูดภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา (native speaker) (อิรวดี ตันทนีส, 2555) และยังสอดคล้องกับ พระครูวิศิษฎ์ธรรมโม, จำรูญ พริกบุญจันทร์, พระประเสริฐ เตชโก, และประมวล ริม (2564) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ เพราะสังคมโลกปัจจุบัน มีความเจริญในหลายด้าน ทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตของคนไทย

จากการเรียนการสอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง Getting ready for college ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสัมภาษณ์เพื่อเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการสมัครงาน พบว่านักเรียนมักจะออกเสียงท้ายประโยคผิดไปและในบางครั้งไม่ได้ออกเสียงท้ายคำเลย ตัวอย่างเช่น การออกเสียงท้ายคำคำว่า “Milk” อ่านว่า /mɪlk/ ที่แปลว่า “นม” ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ออกเสียง /k/ ที่เป็นเสียงท้ายคำ ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ฟังสับสนกับคำว่า “Meal” อ่านว่า /mi:əl/ ที่แปลว่า “มื้ออาหาร” จากตัวอย่างที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการที่ผู้พูดไม่ออกเสียงท้ายคำหรือ Final sound ให้ถูกต้องหรือละเว้นการออกเสียงท้ายคำอาจจะทำให้ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาหรือคู่สนทนาเข้าใจในความหมายที่คลาดเคลื่อน ซึ่งสอดคล้องกับ Mehmet Demirezen (2561) ที่ได้ไว้กล่าวว่าการเรียนรู้การออกเสียงที่ถูกต้อง เป็นผลดีต่อการศึกษาและการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ การออกเสียงที่ถูกต้องจะสามารถทำให้คู่สนทนาเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารได้อย่างถูกต้องและไม่มีความสับสน

การที่จะพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำจึงต้องอาศัยทักษะการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและโอกาสในการพูดจึงต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นการเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อให้ทักษะการออกเสียงท้ายคำดีขึ้นและถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการออกเสียงท้ายคำได้ และยังสามารถทำให้ผู้เรียนได้มีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำอย่างมีความสุขพร้อมทั้งได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองเพื่อเป็นการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ดังเช่น จรัมจิต สร้อยสมุทรและชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2565) กล่าวว่า การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาวะการณ์ในสังคมปัจจุบันที่ทำให้คนไทยต้องมีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง และยังสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมั่นใจ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำโดยใช้การเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน เพื่อการออกเสียงท้ายคำในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและสามารถสื่อสารผ่านภาษาอังกฤษกับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาและคู่สนทนาผ่านภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักของการออกเสียงสัทศาสตร์ เพื่อให้เจ้าของภาษาเข้าใจและไม่เกิดความสับสน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงท้ายคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐานกับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 80

1. วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยครั้งนี้คือ ใช้รูปแบบการวิจัยแบบทดลอง (Pre-Experimental Designs) เป็นการทดลองกลุ่มเดียว วัดครั้งเดียว (The One-Group Posttest Only Design)

เมื่อกำหนดให้

X แทน การจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน
O₁ แทน การทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1 ประชากร

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 ห้องเรียน ทั้งสิ้น 794 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 39 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากการได้รับมอบหมายหน้าที่จัดการเรียนการสอนจึงมองเห็นปัญหาเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจ ต้องการที่จะศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการฟังของนักเรียนกลุ่มนี้มากยิ่งขึ้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษรวมทั้งหมด 4 แผน ดังนี้

- 3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Ready for College
- 3.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Listen to college interviews
- 3.1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง College Interviewing
- 3.1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Job interviewing
- 3.1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Making Video
- 3.1.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Mock interview

3.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบครั้งนี้เป็นรูปแบบการประเมินการพูดการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ ซึ่งสร้างมาจากเนื้อหาที่เรียนและปัญหาจากการออกเสียงภาษาอังกฤษ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีวิธีการดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 4.1 ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด 39 คน ในการเข้าร่วมพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และทำการขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างและผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.2 การปฐมนิเทศแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการดำเนินการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัยครั้งนี้แก่กลุ่มตัวอย่าง
- 4.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ รวม 6 คาบ
- 4.4 ทำการทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน
- 4.5 นำข้อมูลที่ได้รับจากการทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนมาวิเคราะห์ทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 5.1 หาค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ
- 5.2 วิเคราะห์ผลการทดสอบวัดการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

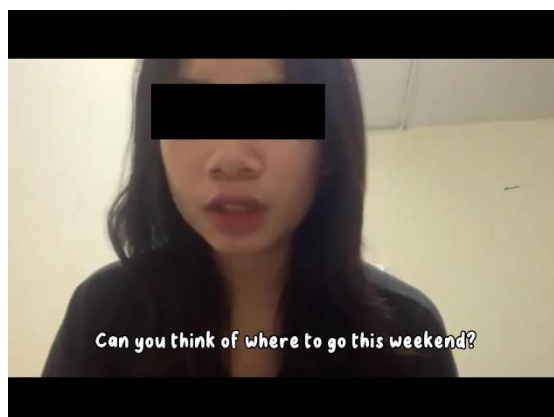
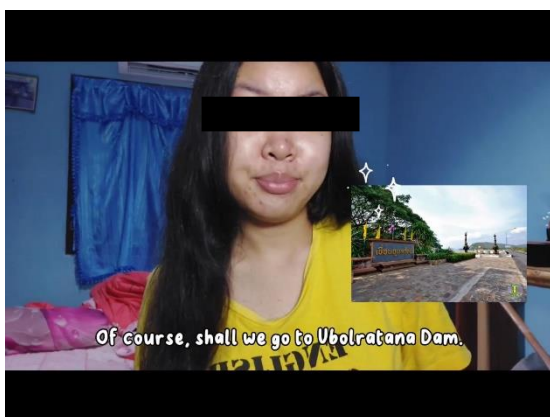
ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

กลุ่มตัวอย่าง (คน)	จำนวนนักเรียน ผ่านเกณฑ์การทดสอบ		จำนวนนักเรียน ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ		ผลการทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	
	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	ค่าร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย
39	33	84.62	6	15.38	87.18	26.15

จากตารางที่ 1 ผลจากการทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 จำนวน 39 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 การทดสอบของนักเรียนทั้งชั้นมีคะแนนเฉลี่ย 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ความสามารถในการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่านักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ภาพที่ 1 การฝึกการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กิจกรรม Pair Video

จากภาพที่ 1 พบว่า นักเรียนทำกิจกรรม Pair video เพื่อฝึกทักษะการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนสามารถออกเสียงท้ายคำได้ถูกต้องแม่นยำ มีบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นไปอย่างราบรื่น สนุกสนาน และผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษมากกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม และนักเรียนผ่านเกณฑ์กำหนดร้อยละ 80 คือจำนวนร้อยละ 84.62 ที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล เพิ่มกิจกรรม

การใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการออกเสียงท้ายคำที่ดีขึ้น สามารถออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องโดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ผลการพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ผ่านเกณฑ์การทดสอบจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 และจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 คะแนนของนักเรียนเฉลี่ยทั้งห้องเป็น 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาโดยการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ และทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสนุกสนานและนักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรสร นรเหรียญ (2562) กล่าวว่า การใช้กิจกรรมเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงที่ดีขึ้น และนักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนทำให้บรรยากาศในห้องเรียนมีความสนุกสนาน นักเรียนมีโอกาสนในการฝึกฝนบ่อยครั้งมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย สามารถสรุปได้ ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักศาสตร์ จากการทดลองใช้การแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 โดยผลการทดสอบทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ย 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้
 1. จากผลการวิจัยพบว่าเมื่อพิจารณาผลการทดสอบการพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน ควรเป็นกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น เนื่องจากหากทำกิจกรรมเดิมอาจจะทำให้บรรยากาศชั้นเรียนน่าเบื่อ และครูควรยืดหยุ่นเวลาในการฝึกฝน
2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป
 1. ควรศึกษางานวิจัยในการพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษในบริบทที่ต่างกันเนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการทำวิจัยครั้งต่อไปอาจจะนำไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ
 2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจนำเอากิจกรรมอื่นๆ หรือสื่ออื่นมาเพื่อพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ เช่น สื่อวิดีโอ การจัดกิจกรรมแบบGamification

เอกสารอ้างอิง

- Demirezen, M. (2020). Long Vowels versus Diphthongs in North American English: Which One Is Easy to Recognize and Hear?. *International Journal of Curriculum and Instruction*, 12(1), 289-309.
<https://eric.ed.gov/?id=EJ1249507>
- Norarian, P., & Sithsungnoen, C. (2020). การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2. *Journal of Humanities and Social Sciences Review*, 22(2), 46-61.
<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/hspbruacthjournal/article/view/252847>
- Sithsungnoen, C., Saphuksri, S., Aonpa, S., Chatiyanon, B., Chanintarapum, A., Poomrarueng, A., & Sooksena, S. (2022). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความเป็นนวัตกรรมและผลงานสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน. *Journal of Humanities and Social Sciences Review*, 24(2), 146-159.
<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/hspbruacthjournal/article/view/262593>
- ถิรวัฒน์ ตันทนีส. (2012). การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *Language and Linguistics*, 31(1), 81-102.
<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/joling/article/view/10764>
- พระครูวิศิษฐ์ ธรรมโมทัย, จำรูญ พริกบุญจันทร์, พระประเสริฐ เตชโก, & ประมวล ริมี่. (2021). การศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย. *วารสารนิสิตวัง*, 23(1), 1-11.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jonw/article/view/253584>